

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 13 gld., za pol leta 6 gld. 50 kr., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 281.

V Ljubljani, v četrtek 9. decembra 1886.

Letnik XIV.

Deželni zbor Kranjski.

Po slovesni sveti maši, ki jo je ob 10. uri popoldne v stolnici daroval prečastiti g. stolni dekan dr. Pauker, prišel je naš deželni zbor ob 11. uri svoje zborovanje. Poslanci so bili vsi prišli razun dr. Dolenca in mil. kneza in škofa, ki so se izgovorili, da se današnje seje ne bodo vdeležili. G. deželni glavar je pozdravil poslance, potem pa omenjal da se je vino- in sadjerejska šola tekom leta s Slapa preselila v Germ pri Novem mestu in da je poljedeljsko ministerstvo za vstanovo te šole podarilo 20.000 gld. (Dobro, dobro!) Cesta čez Kopačnico je dodelana, gledé dolenjske železnice se je vsled ministerskega ukaza vršil novembra meseca pregled dotične proge. Glavar spominja se dalje, da se je bila v Loškem potoku vgnjezdila kolera, ki je pa že potihnila, da se je sestavila komisija za pogozdovanje Krasa in da so se za poskušnjo posiljenci letos prvokrat rabili tudi za poljska in cestna dela na Igu, v Leskovcu in Orehku. Poskušnja se je dobro obnesla in jo bodo gotovo posnemali tudi v drugih deželah. S trikratnimi živio-klici na presvitlega cesarja, ki živahno odmevajo med poslanci sklene svoj govor in odpre zborovanje.

Za njim g. deželni predsednik baron Winkler pozdravi poslance, želi zboru vspešnega delovanja in ga zagotavlja svoje podpore. Ob enem izroči vladni predlog poljedeljskega ministerstva, namreč načrt zakona o nekterih premembah lovske postave. Tudi mu vnovič predloži lani ne rešena vladna predloga gledé razdelitve pašnikov in vravnavanje gozdnih mej.

Novo-izvoljeni poslanec Hinko Kavčič stori obljubo, potem se gosp. glavar spominja ranjkega Obreze, ki je bil vseskozi zvest tovariš, marljiv delavec, in kteremu bodo vsi ohranili blag spomin. V znamenje sočutja poslanci vstanejo.

Po naznanitvi in razdelitvi došlih peticij se za reditelja volita gospoda Kersnik in Lichtenberg, za verifikatorja pa Robič in Dežman. Dalje se volijo finančni, gospodarski in pregledovalni odsek. Izvoljeni so: v finančnem odseku: Bleiweis, Detela, Klun, Moše, Murnik, Poklukar, Šuklje, Vošnjak,

Dežman, Lukman, Sveglj. — V gospodarski odsek: Detela, Kavčič, Pakiž, Papež, Poklukar, Samec, Taufferer, Faber, Lichtenberg. — V odsek za pregled letnega poročila: Dev, Hren, Robič, Stegnar, Sterbenec, Maurer in Auersperg.

Potem so se od deželnega odbora predloženi računi in proračuni raznih deželnih zakladov izročili finančnemu odseku, ki si je za načelnika izbral dr. Mošeta, za namestnika pa Dežmana. Gospodarskemu odseku je načelnik dr. Poklukar, namestnik pa baron Taufferer, odseku za pregled letnega poročila pa je načelnik dr. Sterbenec, namestnik njegov pa je dr. Maurer.

G. Murnik zatem na vprašanja nekterih poslancev naznanja, da se ni volil upravni odsek, ker ni zanj nobenih predlogov in se bo za vsako postavo volil poseben odsek. Peticijski odsek se pa ni volil, ker sploh nima nič dela. Odsek za pregled letnega poročila bo imel letos pregledovati celo poročilo, zato se je volil že zdaj, da bo mogel delo tem hitreje prirediti.

Ko se je predlog o napravi gozdnih drevesnic izročil gospodarskemu odseku, poroča g. Murnik o nujnem predlogu deželnega odbora gledé začasnega pobiranja deželnih priklad kakor tudi deželne naklade od porabljenih žganih pijač za leto 1887.

Zbor brez ugovora skupno in soglasno sprejme sledeče predloge deželnega odbora:

1. Za pokritje primanjav deželnega zemljiško-odveznega in normalno-šolskega zaklada za leto 1887 pobirati so od 1. januarja 1887. leta naprej do dneva Najvišjega potrjenja deželno-zborskih sklepov, s kterimi se bodo sklenile deželne priklade za leto 1887, ravno tiste priklade in naklade, ktere so se potrdile za dotične zaklade z Najvišjimi odloki dné 1. aprila 1886, dné 2. maja 1886 in dné 30. aprila 1886, namreč:

a) za deželni zaklad z 18% od polne predpisane svote vseh neposrednih davkov z državnimi dokladami vred; — z 20% od užitnine od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa; — z samostojno doklado po 6 gld. od vsakega hektolitra porabljenih žganih pijač, vendar pa z ome-

jitvijo, da se naklada na žgane pijače v Ljubljani, ktera velja gledé pobiranja užitnine za zaprto mesto, kakor po deželi, ne smé pobirati ne pri napravljanji (kuhanji), ne pri uvažanji teh pijač v mesto;

b) za zemljiško-odvezni zaklad z 16% na skupno svoto vseh predpisanih neposrednih davkov z državnimi dokladami vred in z 20% od užitnine od vina, vinskega in sadnega mošta in od mesa;

c) za normalno-šolski zaklad z 10% na skupno svoto vseh predpisanih neposrednih davkov z državnimi dokladami vred.

2. Deželnemu odboru se naroča, sklepu pod točko 1. nemudoma pridobiti Najvišje potrjenje.

Ob polu ene popoldne deželni glavar grof Thurn sklene sejo in prihodnjo sejo napové na ponedeljek 13. t. m. Finančni in gospodarski odsek sta se takoj po seji zbrala, da sta razdelila gradivo.

Debata o vojaštvu v nemškem državnem zboru.

Veliko pozornost je vzbudil povsod govor sicer molčečega sivega generala Moltke-ja 4. t. m. v nemškem državnem zboru v zadevi povišanja nemške vojne. Za Windhorstom, ki je povdarjal, da patrijotična dolžnost zahteva sprejeti nova bremena, ktere varnost in obstanek države tirjata, oglasil se je Moltke, ter obžaloval, da je državni zbor zopet v kočljivem položaji obravnavati neizogibljive zahteve vojne. Vsa Evropa je v orožji; naj pogledamo na levo ali na desno, vidimo, da so naši sosede vsi oboroženi in sicer tako oboroženi, da še bogata dežela tega ne more prenašati dolgo časa. To samo po sebi sili do razsodbe v kratkem času in to je vzrok, zakaj da vlada, preden še mine dōba sedmih let, predlaga obnovljenje vojne postave. Iz tega je razvidno, da naša vojna veliko manj z bremenom obkłada prebivalstvo, in da Francoska za polovico več obrača za svojo armado. Mislim, da so številke za

LISTEK.

Carstvovanje Katarine II. (1762—1796.)

Po Solovjevu in drugih spisal J. Steklasa.

(Dalje in konec.)

13. Odnosaji s prevratno Francijo.

Ko so se prevratni nemiri v Franciji vedno bolj širili, gledala je carica Katarina na to, da bi evropski dvorovi pokazovali več npravnstvene nego gmotne pomoči Ljudevitu XVI. in rojalistom (privrženci kraljestva); po njenem mnenju bi bilo najvažnejše to, da bi se principi (bratje Ljudevita XVI.) zanašali na same sebe in v svoje mnogobrojne privržence v Franciji, kakor v kakšno vnano pomoč; monarhija bi se mogla vpostaviti samo po francoskih rokah. Ali niti kralj, niti bratje njegovi z emigranti (izselenci) niso bili sposobni delati po napotkih Katarine, ktera jim je za primer navela delavnost Henrika IV.; ona je pisala:

„Ko bi jaz bila na mestu princev in njihovih let, imela bi vedno pred očmi ravnanje Henrika IV.,

ki je z neznatnimi sredstvi storil mnogo, in sicer vse, kar je hotel.“ In ker niso znali posnemati Henrika IV., rušil se je prestol njegovega potomka, in prevratna Francija se je začela groziti tudi drugim evropskim državam; ona je delala tudi proti Rusiji, nagovarjala namreč proti njej Turčijo in Švedsko; opiraje se na Francijo, trudili so se v Carigradu tudi poljski izvoljenci za svojo stvar, posebno Mihajlo Oginski. V juliju leta 1792 je sklenila Rusija z Avstrijo dogovor: obe državi ste si obljubili pomoči ena drugi z 12.000 mož vojske po mogočnosti; 27. je bil podoben ugovor sklenjen s Prusijo, samo ste si mesto z vojsko obljubili pomagati z denarji.

Leta 1793, po smrti Ljudevita XVI., je predložila Angleška carici zvezo vsled potrebnega zedinjenja držav za pokončanje prevrata. Dogovor je bil podpisan 14. marca: obe državi ste se obvezali pomagati druga drugi v vojni s Francijo, ne dopustiti nobene trgovine ž njo ter ne skleniti posamezni mir. 11. julija je zaplulo iz Kronstadta in Revelja brodovje pod zapovedništvom admirala Čičagova, kteremu je bilo naloženo skupaj z angleškimi ladjami brodariti po nemškem morju ter zadrževati trgovino Francije in Holandije z njunimi naselbinami in

drugimi primorskimi državami. Carica je zabranila dopisovanje s Francijo, francoske časopise in knjige, zabranila tudi prihod Francozov v Rusijo, če niso imeli potnih listov od francoskih princev; v Rusiji ostali Francozi so morali priseči, da ne priznajo republikanske vlade in da ne bodo občili s svojo domovino, dokler se tamkej ne postavi kraljevska čast in vlada. Carica je priznala vse odredbe brata Ljudevita XVI., grofa Provanskega, (kasneje Ljudevita XVIII.), ko je on prevzel posle upravitelja Francoske.

V februarju l. 1795 je Anglija sklenila z Rusijo nov dogovor, vsled kterega je poslala Katarina vice-admirala Hanikova s šestimi ladjami in šestimi fregatami, da se zedini z angleškim brodovjem v nemškem morju ter ne dopusti zedinjenja francoskega brodovja s holandskim. Leta 1796 je prosil cesar Franc I., prestrašen vsled zmaga mladega Bonaparta, Katarino II. za pomoč. Carica je obetala pomoč 60.000 mož, „da bi se s pokroviteljstvom božjim dokončalo delo, ktero smatra ona za delo vseh monarhov“: ali ona je stavila svēt, da bi tudi Prusija poslala proti Franciji enako število vojske in da bi Angleži plačali vojskine stroške.

to trditev najboljši dokaz, ktere izhajajo iz najboljših virov. Svetovalo se nam je sporazumeti se s Francozi, vsekako bi bil to blagoslov za oba naroda in poroštvo za mir v Evropi. Ako se pa ne zgodi? Dokler javno mnenje na francoskem zahteva povrnitev dveh izvirno nemških dežel in med tem, ko smo mi trdne volje, da jih nočemo iz rok dati, ni upanja za sporazumljenje. Povdarjala se je tudi že naša zveza z Avstrijo. Gospôda moja, zveza z Avstrijo je dragocena, a že v navadnem življenji ni dobro, zanašati se na tujo pomoč; velika država pa živi le iz svoje moči.

Trdi se, da vladin predlog govori le o vojni o času miru, a ne o sili o času vojske. Res, da predlog zahteva le pomnoženje raznih vojnih delov v miru; a s tem bi se vojna moč v vojski ne pomnožila, le število rezervistov, ki se imajo sklicati, bi se zmanjšalo; a predlog naravnost zahteva kadrejev za 31 batalijonov, in tako vojno moč v resnici zviša za 41.000 mož. Zahtevala se je med drugim tudi dveletna služba. Na to zahtevanje ne odgovarjam. Pri sedanjem položaji v Evropi vso našo vojno vredbo na glavo postaviti, to bi bila vendar prenevarna skušnja. Dveletno službo že prav za prav imamo; ako se čas za službo zniža, poklicati se mora več vojakov (številka se more zvišati) in mi bi dobivali slabejih vojakov. S tem bi nam ne bilo nič pomagano. Varni smo zato, ker imamo izvrstne vojake. Povdarja se tudi denarstveno stanje.

Dobro vem ceniti vrejeno denarstvo; ker gre pa za razsoditev, tam mine to vprašanje. Denarja je tudi potreba, da se vojska oboroži in da se občila pripravijo. Nesrečna vojska pa požre ves denar. Vojna mora varovati denarstvo. Naša vojniška uprava je previdna, varčna in poštena. Tudi sedanje zahtevanje se stavi z ozirom na varčnost. Opustili smo vprego pri topništvu ob času miru. Pomnožila se bode le pehota, ki primeroma najmanj stane; polovica novih batalijonov se bode uvrstila polkom, ktere že sedaj imamo; nasvetovano je le to, kar more prenašati denarstveno stanje. Zahteva se pa to zaradi tega, da bi se mir ohranil, ako je mogoče, še dalje časa v Evropi, ki se vzdržuje s tako težavo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. decembra.

Notranje dežele.

Službeno *štiridesetletnico* presvitlega cesarja in kralja Franca Josipa sklenil je Zagrebški mestni odbor jako slovesno praznovati. Za dotične priprave izvolil se je že sedaj odsek devetih odbornikov.

Bolgarska deputacija prišla je 7. t. m. zvečer na Dunaj. Posebnega sprejema ni bilo, še celó bolgarskih velikošolcev ne, ker so sklenili skrbno ogibati se vsake prilike, ktero bi nasprotniki Bolgarske lahko smatrali za kakoršnokoli demonstracijo. Pač pa so prišli poljaški velikošolci, člani društva „Ognisko“ in ti so deputacijo pozdravljali z živahnimi „živio“. Jako prijateljsko je bilo tudi svidanje z nekaterimi časnikarji, ki so poprej na Bolgarskem kot korespondentje bivali. Danes je bila deputacija pri grofu Kalnokiju in pri ruskem poslancu Lobanovem. Na Dunaji si bo deputacija še le sestavila pravi program, po katerem se bo nadalje ravnala. Od

Katarina je smatrala za potrebno potrebno djanje, postaviti francosko monarhijo kot edino sredstvo za povrnitev poprejšnjega mira, in za dosego tega cilja precej priznati Ljudevita XVIII. za francoskega kralja ter iti naravnost na Francosko. Vodstvo te pomočne ruske vojske je bilo izročeno Suvorovu, kteremu je bilo zapovedano zbrati v Podoljski guberniji vojsko ter se pripraviti za odhod v štirih tednih. Ali smrt, ki je zadela carico 6. novembra 1796, je to podvzetje vstavila.

14. Perzijska vojska.

Poslednji čas carevanja Katarine se je tudi vojskovala v jugo iztočnih predelih, s Perzijo. Astrabadski kan Mahomed, zavzevši perzijski prestol, je napadel Gruzijo, jo pokončal, podvrgel si Kartalinijo, Imeretijo in druge oblasti, ki so bile pod pokroviteljstvom Rusije. Proti Perzijancem je bil poslan grof Valerian Aleksandrovič Zubov, ki je napredoval jako srečno ali bil zavstavljen vsled smrti carice Katarine.

doma je odšla le s trdnim sklepom evropske vele-sile podučiti, da na Bolgarskem ni vse tako, kakor se je od ruske strani stvar med svet trobila. Kneza Aleksandra so sedaj popolnoma popustili, če tudi s teškim srcem, ker je to zahtevala naša zunanja politika. Volitev kneza Valdemarja nam je Rusija zavrgla, ker bi ne bila veljavna, temveč, ker ji je na tem ležeče, da bi na Bolgarskem prej ko prej izbruhnila anarhija, Rusija pa s svojimi vojniki zasedla deželo. Kandidatura princev Mingrelskega in Bogoridesa ni na noben način mogoča, če hoče Bolgarija nezavisna dežela ostati. Avstrija se je za Bolgare v poslednjem času ptezala, kakor še nikdar ne. To je bil pa tudi vzrok, da si je pridobila na Bolgarskem tolikanj zaupanja, kakor še nikdar poprej. To se vidi tudi iz tega, da so se razun Srbije s potoma Bolgari pred vsem na Dunaj obrnili, kjer bodo vprašali za dober svet in na podlagi tistega svoje daljše korake vravnali. V Budapeštu so bili Bolgari izvrstno sprejeti, ter se je na kolodvoru vse trlo, toliko je bilo ljudi, zlasti velikošolske mladine, ktera je došle Bolgare navdušeno zagotavljala svojega sočutja. Odgovoril je poslanec Grekov v francosčini, da jih je navdušen sprejem v srce ganil. Dobro vé, da to ne gré na rovaš deputaciji, temveč bolgarskemu narodu, ki se je pričel z dobro vestjo za svete svoje pravice boriti!

Bosna je zgubila enega izmed dveh največjih uradnikov, v kterih rokah počivajo bosansko-hercegovski javeti. Civilni adlatus baron Nikolić odložil je to ondi najvišje dostojanstvo, ktero je imel štiri leta. Poprejšnji civilni načelnik zasedenih dežel baron Dahlen se je naveličal vlade in jo je poleti 1882 odložil, kar je tudi popolnoma prav storil, ker bil je bolehen. Med ondašnjimi uradniki je bilo do leta 1882 veliko takih, ki so bili popolnoma nezmožni za službo, za to so se pa tem bolje razumeli na to, kako je treba ljudem nagajati, kar je seveda rodilo obilno nezadovoljnosti po deželi. Ljudje so celó trdili, da je bilo pod Turkom bolje! Prva naloga novega adlatusa vojnega zapovednika je bila med uradništvom spridene in nezmožne osebe odpraviti ter poslati preko Save nazaj v staro Avstrijo. Ob enem so odleteli tudi vsi tisti, ki so imeli v rokah imenitne službe, pa jim niso bili kos. Da je marsikdo tudi po krivici prišel v nesrečo, razume se samo po sebi, toda na svetu je že tako. Na to se je pričela nekaka preosnova uprave. Peljali so centralizacijo. Deželno finančno ravnanje se je odpravilo in se je mesto njega ustanovil finančni oddelek deželne vlade. Deželna vlada se je razcepila sploh na tri oddelke: v administrativni, finančni in pravosodni oddelek. Vsakemu na čelu je poseben ravnatelj. Na to so se spravili nad preosnovo okrožnih in okrajnih uradov, kjer so odpravili samostojne sodnije, ktere so združili s političnimi uradi, kar je bilo zopet prav prilično za ondašnje razmere. Ustanovilo se je več šol, na leto poprečno kakih 20 do 30. Koliko uspešnega storil je pa Nikolić še drugod po Bosni in Hercegovini med prebivalstvom, ostane v dobrem spominu. Bolehnost prisilila je tudi tega moža, da se je odtegnil državnemu življenju.

Vnanje države.

V turški politiki se živa duša več ne spozná, tako je vihrava postala! Ni še tako dolgo, kar se je čitalo, da za Rusa prav nič ne mara, ker mu ne zaupa, ter se bo za vsak slučaj, če ne bo drugače, rajše Avstriji pridružila, ker se ji od te strani ni sile bati. Sedaj je pa prav ta Turčija kar h krati, tako rekoč kar čez noč, prestopila v ruski tabor in na vso sapo priporoča velesilam kandidaturu kneza Mingrelskega za bolgarski prestol in pravi, da je že za to skrbela, da, če velesile sprejmejo Mingrelca za bolgarskega kneza, se bo potem v sporazumljenji z Rusijo bolgarsko vprašanje takoj rešilo. No, na to se Turčiji niti pridušati treba ni, Evropa ji že brez prisege verjame, da bi se takoj rešilo bolgarsko vprašanje v smislu, kakor ga Rusija želi, a ne Bolgari, ne ostala Evropa. Bolgari, Avstrija in vsi drugi zahtevajo, da naj se najprej izvrši zjedinenje Bolgarije in Iztočne Rumelije, oziroma naj se taisto dejanski in uradno pripozná, potem naj se pa izvoli zjedineni deželi knez. To je vendar popolnoma pametno, kajti nikdar še niste slišali, da bi bil kdo poprej kravico kupil in potem še le hlev zanjo pozidal, temveč ravno narobe, najprej si postavi hlev in potem gré še le na somenj ter si zbere kravo. Rusija pa pravi, da na Bolgarskem to ne gré. Najprvo, pravi, se mora knez dobiti, potem še le mu bomo postavili prestol. Rus to zarad tega tako dela, da bi si na ta način bodočega bolgarskega kneza bolje k srcu priklenil, Bolgariji pa nezavisnost omejil, kolikor bi se njemu prav zdelo. Mično bi bilo zvedeti, kaj so Rusi Turkom lepega obljubili, da se sedaj tako za nje vlečejo.

Izvirni dopisi.

Z Notranjskega, 7. decembra. (Po volitvah.) Pri večerajšnji volitvi državnega poslanca za Logaški in Postojnski politični okraj je z majhno večino zmagal g. dr. Andrej Ferjančič. Šlo je navskriž

za samo 4 glasove. Ako bi bili vsi volilni možje, kteri so bili obljubili glasovati za g. vladnega svetovalca Ant. Globočnika, ostali mož-beseda, bi bil gotovo ta večino dosegel, kakor je „Slovenec“ ob svojem času napovedal. Toda mnogo volilnih mož se je med tem obrnilo na drugo stran, le tem figamozem se ima g. Ferjančič za svojo izvolitev zahvaliti. Dalje je mnogo volilnih mož na dan volitve izostalo, ene je bolezen doma pridržala, druge sneg vstavil. V Logatecu petnajst volilnih mož ni prišlo na volišče, a v Postojni jih je manjkalo pet. Kompromis za mandat v deželni zbor je tudi veliko škodoval g. Ant. Globočniku; razen tega je še mnogo drugih vzrokov.

V Postojni je lepa večina volilnih mož glasovala za gosp. Antona Globočnika in s tem zadosti jasno pokazala, da ni pozabila zaslug, ktere ima omenjeni gospod za Postojnski okraj. Slišati je bilo, da so se nekteri volilni možje stranke Ferjančičeve po končani volitvi prav neolikano vèdli, zabavljali čez nasprotno stranko in napadali posamezne, ki so bili vneti za izvolitev Globočnikovo. Čemu to? Po končani volitvi naj stranka, ki je večino dosegla, obhaja zmagoslavje, kolikor se ji poljubi, toda naj pusti v miru stranko, ki je propadla. Saj je tudi drugi kandidat, gosp. Globočnik, poštenjak in narodnjak in zmaga tudi ni bila ravno tako silno sijajna.

Naj sedaj vihar, ki so ga bile volitve vzbudile, potihne ter se ljubi mir, ki nam ga oznanja častitljivi praznik Božični, povrne med razburjene duhove.

Iz Kamnika, 7. decembra. (Občinske volitve.) Kakor znano, razpisane so bile občinske volitve za naše mesto v drugo. Tretji razred volil je pretekli petek, 3. t. m. Volilna komisija, ki je bila razen enega, iz samih liberalnih udov sestavljena, vodila je volitve kolikor mogoče pristransko na podlagi starega volilnega zapisnika?! Ali kljub temu propadla je liberalna stranka; zmagala je konservativna z izdatno večino blizo 40 glasov, akoravno ji je volilna komisija veliko glasov iz ničevih vzrokov odbila. Iz tega je razvidno, kako malo zaupanja vživa liberalna stranka pri volilcih. Upala je sedaj zmagati, ko se je celih 4—5 mesecev z agitacijo pripravljala, še celó „Žalski turn“ je v to porabila; toda vse zastonj. Ne samo, da ni nič dosegla, propadla je veliko huje, kakor pred 5 meseci.

V ponedeljek, 6. t. m., imela je biti volitev v 2. in 1. razredu. V nedeljo tekali so liberalci od hiše do hiše, obljubovali, prigovarjali, grozili se, ali vspeh bil je jalov. Tudi v 2. razredu bil bi propad gotov, kajti priborili so si komaj 11 glasov, med tem ko jih je imela konservativna stranka čez polovico več. Od kodi pomoči v tej sili? — Zmislijo si nepostaven korak, ki bi bil Kaulbarsu vso čast delal. Popoldan ob 1/2 5. uri ob mraku videl si moža, ki je prilepljeval plakate na vogle hiš sledečega pomena: „Volitve občinske v 2. in 1. razredu so prenešene; kedaj da se bodo vršile, se vam naznani ob svojem času.“ — To nezaslišano, nezakonito postopanje vzbudilo je po vsem mestu tako hudo razburjenost, da se je le prigovarjanji treznomislečih mož zahvaliti, da ni prišlo do kake rabuke in občnega nemira. Ker je bila ta preložitve nepostavna in tudi g. okrajni glavar ni vedel možem konservativne stranke nobenih razlogov navesti, zakaj da se je volitev preložila, zbrali so se v ponedeljek točno ob 8. uri vsi konservativni volilci na volišču. Ker je bila volilna sobana zaprta in tudi volilne komisije ni bilo navzoče, razidejo se mirno volilci. Deputacija treh mož pa se je odpe-ljala v Ljubljano k visokorodnemu gosp. deželnemu predsedniku, da mu razloži ves neprijeten položaj, ko si je prej izprosila pisano potrdilo od volilnega komisarja, da se je volitev 3. t. m. postavno in pravilno vršila.

Radovedni smo, so li za mesto Kamnik postave suspendirane, ali so še v veljavi! Vsak pa bo pri-trdil, da tako brezobzirno in samovoljno postopanje nikakor ne vzbuja spoštovanja do postav in tudi ne do njih organov.

Naj omenim še onega znamenja, o kterem se je nesramni dopisun v „Slov. Narodu“ tako nespo-dobno ter očitno izrazil, da mu nobena reč ni sveta. Ker je g. dr. Samec za časa svojega županovanja tri znamenja iz ničevih vzrokov podrł in še nobe-nega postavil, akoravno jih že pet let zida, je gospa Kecelnova iz pobožnosti onega, ki je pred „magacinom“ stal, na svoje stroške kaj lično postavila v svoj zid, kamor ne seže nobena liberalna

roka. In od tod tak srd brezvernih vekačev. To znamenje je pa še zato večjega pomena, ker so ga nekdanj verni meščani postavili v zahvalo, da je huda kuga ponehala razsajati po mestu. Toraj se ne spodobi komu podtikati slabe namene, ampak hvaležni bodimo osebi, ki je storila to, kar je bila dolžnost onega, ki ga je podrl. Najmanj pa je umestno tako zasramovanje svetih reči ob času, ko se nam napoveduje nova kužna bolezen.

Da je prišla ta neljuba razprava o znamenjih zopet v javnost, zahvaliti se imajo častilci prejšnjega župana onemu dopisniku v „Slov. Narodu“, ki jo je tako nedostojno izpozivljal, sicer smo mu pa tudi hvaležni, se bodo vsaj tem častilcem oči odprle, kaj da ta liberalna stranka namerava.

Konservativci v imenu družih.

Iz pod Mangarta, meseca decembra. Koliko bilo je letos čitati o različnem cvetju v pozni jeseni, o cvetočih vijolicah, jagodah, klinčkih, na zadnje še celó o cvetočih vrtnicah pod Gorenjskimi snežniki.

Pa tudi tukaj pri nas pod Mangartom, ki smo tako blizu na meji, da se hodimo lahko vsaki dan v sosednji Gorotan sprehat, nismo kar si bodi. Tudi pri nas smo imeli 1. decembra še cvetje, ne sicer tako žlahtnega, kakor prijetna vijolica, ali dišeča vrtnica, a zato pa kaj več, kajti tukaj v vasi Koprivnik (Nesselthal) kake pol ure od Fužin, je sredi polja veliko drevo, imenovano: čimž (nemško Traubenkirsche) vse v cvetju. Tū domá imam več cvetečih vejic od tega drevesa, ki so mi jih šolarji nanosili. Res čudna prikazen, tukaj pod snežniki, meseca decembra drevo, ki nosi na stotine cvetov, ki pa človeka vendar skoraj bolj osupne, kakor razveseli! Imeli smo dolgo prekrasne jasne dni, zbog take lepe jeseni se je menda siromaku v glavi zmešalo, mislé, da nas je zima pozabila, ter se je tako spomladansko obleklo. A kako se je revše vkanilo! Godilo se mu bo pač, kakor „Vodnikovemu“ kosu, ki je prezgodaj gnezdo znašal, kajti z začetkom decembra jelo je snežiti ter sneži dalje — menda mu bo kmalo tekrovati z drugimi cvetlicami, sicer ne z vrtnicami in vijolicami, pač pa z ledenimi po šipah.

Naj omenim še nekaj družega, kar se tudi ne pripeti vsaki dan. Koliko si je marsikdo želel in prizadeval, da bi našel zaklad (šac). To posrečilo se je tukaj pri Trebižu nekemu pekovskemu učencu. Ko dečko prodá svoje blago, krene jo pevaje in žvižgaje proti domu. Po poti kratkočasi se tudi s tem, da valí kamnje v globoko strugo ob cesti. Kar zasliši nenavaden evenk. Hití gledat kaj bi vtegnilo biti. Gotovo ga ni malo osupnilo, ko zagleda po bregu raztresenih več srebrnih denarjev blizo male kotline, ki je bila vsa s starimi srebrnimi dvajseticami nasuta. Napolni si vse žepe, a še mu ostane več kot polovica. Zadovoljen s svojim plenom vrne se na cesto. Na poti sreča voznika, ter mu bahaje pokaže polno pest svojega bogastva. Na vprašanje voznikovo deček nekaj časa prikriva svojo skrivnost. A ko mu voznik pokaže goldinar in ga mu ponudi, ako mu zaklad pokaže, se deček ne more več premagati, ter pelje voznika k skritemu denarju, ta seveda ga pospravi do zadnjega božjaka k sebi v varno zavetje. Kdo bi se ne čudil taki dečkovi „brihtnosti“?

Kdo je denar semkaj skril, ni znano, najbržeje je od kake nedavne tatvine, ker denar še ni bil dolgo zakopan.

Kaj se je nadalje z zakladom godilo, ne vem, le toliko sem zvedel, da je obema toliko pomagal posvetni mamon, da so obadva, dečka in voznika prijeli in zaprli.

Domače novice.

(Klub narodnih deželnih poslancev) imel je včeraj zvečer ob šestih sejo, kateri je predsedoval dr. Vošnjak. Spominjal se je ranjkega Obreze, ki je bil vsem ljub in blag tovariš, potem je omenjal, da je izvrševalni odbor izdelal klubova pravila, ki se bodo pretresala v eni prihodnjih sej, in da je novoizvoljeni poslanec Hinko Kavčič došel in pristopil klubu, ki ga radostno sprejme in pozdravi. Dalje je omenjal delovanja izvrševalnega odbora gledé notranjske volitve za deželni in državni zbor. Poslanec Klun je pri tej priliki omenjal članka v „Slovenskem Narodu“ dné 7. t. m., ki njega napada in mu očita tihotapstvo. Ko bi bilo to res, kar „Narod“

piše, moral bi ga klub izključiti. Toda gospodje, ki so se vdeležili odborove seje dné 24. novembra, vedó, kako je on sodil glede volitve na Notranjskem, in ostal si je v tem dosleden. Gledé notranjskih volitev ni pisal črkice, razun dveh telegramov v „Vaterlandu“, v katerih je naznanjal, da je bil od narodnega volilnega odbora namesto ranjkega Obreze za deželni zbor kot kandidat postavljen g. Hinko Kavčič, za državni zbor pa dr. Ferjančič. Tudi ni vedel, kaj se je med tem časom zaradi dotičnih volitev godilo, ker se je par dni po omenjenem shodu odpeljal na Dunaj, ter se od ondot vrnil 4. t. m. Prosi toraj g. predsednika to reč v „Slov. Narodu“ v tem smislu popraviti. G. predsednik izreče svoje obžalovanje, da je „Slov. Narod“ tako pisal ter obljubi, da hoče to reč postaviti v zapisnik, ki se bode objavil v „Slov. Narodu“. Potem se poslanci pogovoré, ktere ude bodo volili v raznotere odseke, in ob enem sklenejo predlog deželnega odbora gledé pobiranja deželnih naklad kot nujni predlog obravnavati in rešiti že v današnji seji.

(Družba sv. Vincenca) je imela včeraj svoj društveni praznik. Zato je bila (kakor smo bili naznanili), ob 1/2 7. uri sv. maša v Marijaniški kapeli in sicer kaj slovesno. Lepo se je podalo petje malih fantičev in pa močna razsvitljava po lepem prostoru te hiše božje. — Zvečer ob 5. uri pa je bil občni shod. Predsednik družbeni, mil. gosp. dr. Jarc je omenil glavne spremembe med udi, izmed katerih je eden umrl, g. N. Potočnik, dva pa sta se ločila v druge kraje, g. župn. Janez Kobilica in prof. Kronberger, a obljubila po duhu ostati v zvezi z družbo. Družba pa je pridobila tri nove goreče ude, ki bodo nadomestili zgubo, gosp. žup. Leop. Gestrina, gosp. Jos. Pichlerja in gospoda kateheta Jan. Smrekarja. Naznanil je tudi važne dogodke v družbenem delovanju in o družbenem stanju sploh. Opravilni svet e imel od zadnjega občnega zbora (v juliju) tri seje, večinoma posvetovajoč se o Marijanišči. V tem zavodu bodo tudi letos v božiču predstave. Delovanje društveno je bilo obširno, izdatki veliki, a prihodki se ne množijo radi. Zato je priporočal gosp. predsednik udom, naj si trudijo pridobiti dobrotnikov; gledé božičnega časa je upati, da se bode marsikaka roka dobrotno odprla in pomagala društvu skrbeti za reveže.

(Katoliška družba rokodelskih pomočnikov) obhajala je včeraj svoj družbeni praznik s tem, da se je vdeležila slovesne sv. maše v Uršulinski cerkvi, ter v obilnem številu opravila skupno sv. obhajilo. Silno nas je razveselilo, videti tako obilno število čvrstih pomočnikov in mojstrov pri mizi Gospodovi. Oh, ko bi bilo mogoče, smo si mislili, da bi ta prekristna družba se še bolj utrdila, še bolj razširila! Ko bi družega ne bilo, je že to jako veliko, da je v sedanjih verskomrzlih in zmedenih časih še vendar kaj mož in mladeničev, ki se ne sramujejo svoje vere v dejanji pokazati, marveč so še ponosni na ime, ki ga toliko potrebna družba na čelu nosi. Res silno koristno delo stori, kdor kaj pripomore v njen prosep.

(Nagrobni spomenik) Božidarju Rajču postavil bode odbor narodnih množ, ki se je te dni na Ptujem sestavil. V njem so: dr. Geršak za načelnika, P. B. Hertiš za blagajnika, dr. Jurtela za odbornika in A. Gregorič za tajnika. Stroški so preračunjeni na 800 gld. Prostovoljne doneske sprejema blagajnik, kakor tudi posojinica v Ptujem.

(V Ljubljanski čitalnici) bili so sinoči po slovenski predstavi vsi prostori po treh sobah natlačeno polni, kar je popolnoma prav, da so Slovenci jeli zopet v čitalnico zahajati in se ne zgubljajo okoli po drugih gostilnah tukaj trije ondi štirje. V društvu je moč in zabava.

(Preširnova beseda) sinoči zvečer v deželnem gledališči je bila povsem taka, kakoršne si je človek želel. Pričela jo je godba s „Slovansko Ouver-turo“, kateri je sledil slavnostni prolog, ki ga je imel iz celega srca navdušeni g. Kocelj. Za prologom prišla je na vrsto Ipavčeva skladba Stritarjeve: „Na Preširnovem domu“, ktero je pel jako krasno tukajšnji „Slavec“. Solo pel je jako milo g. Meden, ki je to baritonovo ulogo prostovoljno sprejel. V „Naši zvezdi“ pokazala se je pa vrla Šišenska čitalnica s svojo izvežbanostjo, kakor tudi v poznejši lepi pesni: „Nazaj v planinski raj“. Lep prizor na odru so bile Šišenske dekleta v črnih oblekah in belih pecah. Neovrgljivo najkrasneja točka pevskega dela je bila pa Ipavčeva Koseskega „Kdo je mar“, ktere ga je „Slavec“ ob solah gg.

Medena in Kocelja čudovito lepo pel. Skladba je teška, glasovi se prav tako lepo mešajo v melodiji, kakor se vrste stanovi v pesni sami drug za drugim; vsak za-se je na svojem mestu, vsi skupaj pa prekrasna celota. Dramatični del večera je bil tudi vrlo srečno dovršen. Borštnikova komična slika: „Ponesrečena glavna skušnja“ je jako karakteristična in na njo posebno opozarjamo naše male čitalnice in društvene odre; je kakor nalašč za nje. Le bi tudi vsaki čitalnici in vsakemu društvu takega osebja želeli, kakor je bil Prepeličar potujoči glumač (g. Borštnik), Boštjan in Primož (gg. Brak in Verovšek), ki bi pod milim Bogom ne bila vstani bolje predstavljati dveh od sile nerodnih in zabitih hlapcev, kakor sta jih. Pohvalno nam gré omenjati tudi krčmarice Trdoglavke (g. Gostičeve). — Prav tako kratkočasila nas je na vso moč burka: „Gluh mora biti“, v kateri se je čez več let zopet na odru pokazal stari ljubljeneec slovenskega občinstva v gledališči, gosp. Kajzel v ulogi Bonifacija, ktero je vrlo dobro izvršil in je žel obilno pohvale. Želeti bi bilo, ko bi omenjeni gospod hotel pač večkrat pokazati svoj nedosegljivi komični talent. Gospica Zvonarjeva, in gg. Kocelj ter Danilo so člani stare garde; škoda bi bilo, ko bi jim še posebno kadilo zažigali, ker se že samo po sebi razume, da so se kar igrali s svojimi ulogami. Le bi želeli, da bi si gosp. Danilo poiskal bolj estetičnega krojača.

(Odlikovanje.) Občina Stari Trg pri Poljanah izvolila je blagorodnega gospoda Edvarda Dev-a, c. kr. sodnijskega svetnika v Novem mestu in deželnega poslanca, za svojega „častnega občana“, ter mu te dni poslala krasno izdelano diplomo.

(Razpisana) je služba učitelja na jednorazrednici v Pečéh. Nese 450 goldinarjev in pa stanovanje. Prošnje do 22. t. m. c. kr. okrajnemu šolskemu svétu v Kamnik.

(Framski cerkvi) na Štajarskem podaril je Lavantinski knezoškof 30 goldinarjev.

(Veleč. gosp. Josip Matoh,) župnik v Galiciji pri Celji, je, kakor se nam piše, dné 6. t. m. slavil svojo sedemdesetletnico. V imenovanem kraju župni-kuje od 1. maja 1863 in bo, če Bog dá, kar upamo, leta 1891 zamogel popevati zlato sv. mašo.

(Mandat) za deželni zbor Štajarski odložil je dr. Rechbauer.

(Občinske volitve.) Iz Vidma na Štajarskem se nam sporoča, da je ondi pri občinskih volitvah zmagala narodno-konservativna stranka — in če Bog dá, je pri nas nemčurstvo strmoglavljeno za zmirom. — Ni še dolgo od tega, ko je nek zakotni pisač-mazač v „Marburger Zeitung-i“ priobčil poslan dopis iz Vidma, v kojem povzdiguje dosedanega nemškutarsko-liberalnega župana v deveta nebesa, trdeč, koliko dobrega in koristnega je napravil za blagor občine (se vé, v korist nemčurstva [?], a za srenjo prav nič!). — Kar oni zlobni pisun kvasi o „panslavizmu“ in o grdenji poštenih narodnih množ, ni vredno govora! Sramota za nemškutarsko časopisje!

(Z mišico) zavdala si je neka prismoda na Štajarskem 25. preteklega meseca, ker jo je mož njen, Janez Slaček, dobro oštel, zakaj zvečer ni krave pomolzla. Umrla je ob 4. uri zjutraj.

(Iz c. kr. poštne hranilnice.) Najnovejša okrožnica tega zavoda v uradnem delu javlja, da bodo znaprej se za pošiljanje čekov rabili novi zavitki barve modre, potem pa priobčuje račun za mesec november. V tem času se je 365.062krat vložilo za 49.067.488 gold.; od tega pride na Štajarsko 18.168 vlog za 2.162.529 gold., na Koroško 4.574 vlog za 478.548 gold., na Kranjsko 3.759 vlog za 473.302 gld., na Primorje 5.417 vlog za 949.386 gld. Izplačali so 119.252krat za 47.243.330 gold.; od tega na Štajarskem 3.325krat za 986.934 gold., na Koroškem 829krat za 126.913 goldinarjev, na Kranjskem 602 kratza 99.671 gold., v Primorji 2.607krat za 931.722 goldinarjev. Od 12. januarja 1883 do konca minulega meseca bilo je po državi 9.259.071 vlog v znesku 787.187.323 gold., izplačali so pa 2.675.048krat skupaj 748.219.153 gold.; v hranilnici je toraj preostalo 38.968.170 gold. — Vložnih knjižic je v prometu 539.763, knjig čekovnic pa 10.273; izmed slovenskih je ena v zgubo prišla, izdali so jo v Slovenjem Gradcu, ima številko 1932 in velja 41 gold. 8 kr. — Rentnih knjižic je 8.479 v vrednosti 5.262.200 gold. — Na zahtevanje vložnikov je urad nakupil in jim odposlal državnih papirjev za 4.837.550 gold. — Vsi zneski, za ktera

urađ kupuje vrednostne listine, smatrajo se kot „izplačila“ vložnikom. — V okrožnici se sklepoma nahaja izkaz o prometu poštne hranilnice na Ogerskem, na Francoskem, na Taljanskem in na Švedskem.

Razne reči.

— Škof Arnold Ipolyi, čigar smrt smo v petek naznanili, je bil jeden prvih ogerskih učenjakov. Razun v stanovskih vednostih odlikoval se je še vzlasti v starinoslovju: v paleografiji, diplomatiki in v zgodovini umetnij; posebno za srednji vek je bil ves navdušen, kakor vsi pravi njega poznavatelji. Deloval je v raznih službah v raznih ogerskih škofijah, da je postal leta 1872, 49 let star, škof v Banjski Bistrici (Neusohl) med Slovaki. Po smrti škofa Lipovniškega poklicali so ga lansko leto v Veliki Varadin na škofovsko stolico, ki je sedaj zopet osiročena. Umrli je nagle smrti od mrtvuda zadet. Pokopal ga bo de metropolit kardinal Haynald 9. t. m. R. I. P.!

— Husova pisma. Izdajatelj „Politike“, gosp. W. Nedoma, našel je v Stari Buncelavi zvezek rokopisov iz petnajstega stoletja, ki obsega razne obravnave in listine iz prve husitske dobe. Nekatere teh listin so bile že znane in tudi objavljene. Druge pa so bile nepoznane in med temi vzlasti štiri pisma Jana Husa. Gospod Nedoma oskrbel si je njih prepise, da jih prilično objavi.

— Tisočti Alfonzo. Pred nekaterimi dnevi, — tako pripovedujejo časniki — naznanilo je Madridsko županstvo španjski kraljici Kristini, da se je po smrti kralja Alfonza XII. porodil 20. t. m. tisočti deček, katerega so krstili na ime umrlega kralja. Kraljica je bila nad lepim ljudskim sočutjem močno ginjena in „tisočtemu“, sinu mizarja Felicio Campos, poslala je obilo potrebnega najlepše izdelanega otročjega perila iz platna, srebrno čašo, nož in vilice z žlico tudi iz srebra in hranilnično knjižico z lepim zneskom. V knjižico je lastnoročno zapisala: „Tisočtemu Alfonzu v dar od gospé, ki je bila osrečena po dveh Alfonzih“. To lepo dejanje vzbudilo se je v vseh krogih Madridskih veliko veselje ter pomnožilo sočutje za kraljico-udovo, Avstrijsko princezino.

— Katoliška univerza v Washingtonu. Škofje zedinjenih držav v severni Ameriki imeli so zadnji teden meseca oktobra v Baltimore posvetovanja o novi katoliški univerzi, ktera se bo de pričela zidati prihodnjo spomlad. Velikansko svoto 300.000 dolarjev darovala je v ta namen gospica Caldwell. Zagotovljenih imajo do sedaj še drugih 500.000 dolarjev. Konferenca je odobrila načrt poslopja ter sestavila poročilo do papeža, v katerem ga prosi potrdila univerze, kakor tudi organizacije visoke šole o učenem érteži in disciplini. Podobno poročilo sestavilo se je tudi za kardinala predstojnika „Propagande“. S temi poročili in drugimi zadevnimi pismi podasta se osebno v Rim škofa Keane Richmondski in Ireland Št. Pavelski. Posvetovali so se tudi, kako naj se obnašajo katoliki nasproti „vitezom dela“.

Telegrami.

Dunaj, 9. dec. Bolgarsko deputacijo sprejel je danes popoldne ob 3. uri grof Kalnoky. Deputacija ostane do sobote na Dunaji.

Sofija, 8. dec. Gadban paša je bolgarski vladni naznanil, da bi Turčija sklepom sobranja veljavo že pridobila, toda le pod pogojem, če se napravi mešan kabinet in da si volijo Mingrelca za bolgarskega kneza. Vlada je na to odgovorila, da se vsakej osobnej žrtvi podvrže; kandidat na bolgarski prestol mora pa vsaj tak biti, da ga bo sobranje izvestno volilo, kar se pa o Mingrelcu ne more trditi.

Petrograd, 9. dec. Pri večeranju banketu vitezov sv. Jurja napil je car proti nemškemu poslaniku obrnjen nemškemu cesarju kot najstarejšemu vitezcu tega reda.

Pariz, 9. dec. Goblet prevzel je po vstrajnem prigovarjanji Grevyja v svojo sestavo kabineta.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.	736-35	— 7-0	sl. vzh.	megla	
7. 2. u. pop.	733-01	+ 1-2	sl. vzh.	oblačno	0 00
9. u. zveč.	731-15	+ 4-0	sl. zap.	„	
7. u. zjut.	731-97	+ 1-6	sl. vzh.	dež	19-50
8. 2. u. pop.	730-06	+ 1-4	brezv.	sneg	dež
9. u. zveč.	726-34	+ 0-8	sl. zap.	oblačno	sneg

V torek zjutraj megla, dopoldne jasno, popoldne oblačno in južno. Srednja temperatura — 0-6° C., za 0-6° pod normalom. — V sredo dež in sneg, sploh prav grdo. Srednja temperatura 1-3° C., za 1-0° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik Matej Močnik.

Dunajska borza.

(Telegrafočno poročilo.)

9. decembra.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 60 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	84 „ 25 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	114 „ 35 „
Papirna renta, davka prosta	100 „ 95 „
Akcije avstr.-ogerske banke	883 „ — „
Kreditne akcije	296 „ 10 „
London	126 „ 30 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 97 1/2 „
Ces. cekini	5 „ 95 „
Nemške marke	61 „ 92 1/2 „

Gospodom volilecem Postojnsko-Logaškega okraja.

Pri volitvah za deželni zbor dne 29. novembra in za državni zbor dne 6. decembra t. l. izvolili ste od kluba narodnih poslancev priporočena kandidata g. H. Kavčiča deželnim, g. dr. A. Ferjančiča državnim poslancem. Pokazali ste, da Vam je mar za narodno disciplino, brez ktere ni pričakovati uspehov v narodni in politički borbi.

Najsrčnejšo zahvalo za ta dokaz zaupanja Vam izreka

izvrševalni odbor
kluba narodnih poslancev.

V Ljubljani, 7. decembra 1886.

Katoliškemu podpornemu društvu v Celji za vzdrževanje deklishe šole šolskih sester

so nadalje darovali, oziroma letnino plačali p. n. č. gg. udje:

Vplačali so:	100 gl. — kr.
Sl. celjska posojilnica	100 „ — „
Lipovšek Marija, pos. na Ložnici	100 „ — „
Sl. posojilnica v Mariboru	50 „ — „
Neimenovan v Pišecah	5 „ — „
Neimenovan v Mariboru	5 „ — „
Stampe Liza, pos. na Bregu	2 „ 20 „
Korošec Neža, pos. na Babnem	3 „ — „
+ Vaupotič Mih., izjem. v Ključarovich	5 „ — „
Kozine Jan., kapl. pri sv. Križu	3 „ — „
Murnik Iv., trg. v Kamniku	2 „ — „
Potočnik Lovro, dek. v Gornjem gradu	5 „ — „
Zupan Simon, katehet v Loki	2 „ — „
Skuhala Jos., župn. v Ljutomeru	3 „ — „
Tribnik Karol, kaplan v Teharjih	2 „ — „
Jeriha Mat., nunski spov. v Loki	2 „ — „
Dovnik Fr., duh. pri sv. Petru pri Graeu	3 „ — „
Voh Jernej, žup. v Šmartnu (maloščina fare za sv. leto)	2 „ — „
Marzidovšek Jak., c. k. voj. duhovnik v Zadru	3 „ — „
Dr. Filipič Ljud., odvetnik v Celji	5 „ 55 „
Kovačič Marija, pos. na Bregu	2 „ — „
Zadušek Marija, služ.	2 „ — „
Kmecl Fr., pos. v Celji	5 „ — „
Kregar Boštjan, učitelj v Celji	2 „ — „
Kolarič Jož., žup. v Razborju	2 „ — „
Zupane Jan., pos. v Gaberji	2 „ — „
Flek Jož., dek. v Jarenini	5 „ — „
Vošnjak Mih., derž. in dež. poslanec v Celji	10 „ — „
Kovačeva hiša na Zg. Kudinji	9 „ — „
Ferenčak Fr., žup. v Vojniku	10 „ — „
Dr. Gregorec Lav., kanonik in derž. posl. pri Novi cerkvi	5 „ — „
Kos Alojzij, žup. v Črešnjevcih	2 „ — „
Nendl Fr., kapl. v Grižah	2 „ — „
Krušič Jak., žup. v St. Andražu	5 „ — „
Purgaj Jurij, kapl. v Cirkoveh	4 „ — „
Zanier Marija, trg. sopr. v St. Paulu	5 „ — „
Gaberšek Iv., tajnik okr. zast. na Vranskem	3 „ — „
Hajšek Anton, dek. v Slov. Bistrici	3 „ — „
Krašovec Fr., pozlatar v Celji	2 „ — „

Bog plati vsem!

Služba organista in cerkvenika

pri farni cerkvi na Jesenicah se oddaja za novo leto; prosilci naj se obrnejo do farnega predstojništva na Jesenicah (Assling), Gorenjsko (1)

Vabilo na naročbo

na

„Theologisch-praktische Quartalschrift“

za leto 1887.

Na leto izidejo štirje obširni zvezki in sicer v začetku januarja, aprila, julija in oktobra, ter velja za celo leto s poštno vred le 3 gl. 50 kr., kateri znesek naj se podpisanej bukvarni pošlje. Mnenje drugih bogoslovnih listov in priporočilo cerkvenih oblastnj se v vsih enako glasi, da nobeden drugi strokovnjaški list za praktično uporabo duhovnemu pastirju ne prinaša toliko porabljive vsebine kakor ravno „Theologisch-praktische Quartalschrift“. (1)

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani.

Dr. Kiesov

izumil je staroslavno in vednoveljavno

Augsburško esenco življenja,

Gen. dep. Schutzmarke.

Esenca življenja je najbolj varno sredstvo proti mrzlici, krvavi grži in koleri. (27)

Prava je le tista, ki ima zgoreno znamko. Dobiva se na drobno po vseh boljših lekarnah, na debelo pa pri vseh boljših droguistih (materijalistih) in pa pri J. G. Kiesovem v Augsburgu (na Bavarskem).

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani javlam, da sem se iz Savinjske doline, kjer sem bil že jedno leto samostojen, v Ljubljano preselil. Ob tej priliki se najljudneje zahvaljujem za skazano mi dosedanje zaupanje, ob enem pa se priporočam prečastiti duhovščini in cerkvenim predstojništvom za vsakovrstne poprave orgelj, kakor tudi za

zgradbo novih orgelj

po novem in starem načinu. Mnogoletne skušnje pri odličnih mojstrih v Ljubljani, Mariboru in na Dunaji so porok za natančno in vestno izvršitev izročene mi dela. Nadeja se obilnih naročil z najodličnejim spoštovanjem

Ernest Petrič,

(6) orgljar na Sv. Petra nasipu št. 65.

== Nova izdaja. ==

V podpisani bukvarni izšla je ravnokar nova izdaja

„Molitve,

katere naj se kleče opravljajo, po ukazu papeža Leona XIII., v vseh cerkvah sveta po vsaki tihi sv. maši.“

Obsega tudi najnovejšo invokacijo k sv. nadangelju Mihaelu. — Tiskane so molitve na prav lične podobice in velja 100 komadov 2 gl.

Katoliška bukvarna

(14) v Ljubljani, stolni trg šte. 6.

Žrebanje že o božiču!

KINCSEM SREČKE à 1 gl. 11 srečk 10 gl. samo

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odtegljajem 20% — 4788 denarnih dobitkov.

(37) Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budapešta, Waitznergasse 6.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.